

Петя Дубарова
Ноемврийски дни

От жълтото сърце на есента
изтичат ветрове със хладна стъпка.
Избяга от морето радостта,
по-кратка от горчива морска тръпка.

Луната пребледнява като сол,
а въздухът парлив е от студено,
на моя бряг под пясъчния ствол
аз скътала съм лятото и мене.

Ноември ме сковава с есента,
която като студ в кръвта се стича,
но Май ще ми възвърне радостта.
Единствено тогава съм момиче!

2.11.1975 г.

КРАЙ

© 1975 Петя Дубарова

Източник: <http://lafazanovi.cult.bg/forum/index.php?topic=18.0>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6078>]